

ogsaa har positivt Gjæmmel i Lovens § 27, som siger, at Ansvarret for de ifølge Loven idømte Bøder paahviler Ejeren eller, hvis der findes flere Medejere, samtlige registrerede Ejere en for alle og alle for en. Gjes Skibet af et Aktieselskab, hæfte samtlige Bestyrelsesmedlemmer for dem. Imidlertid angaar denne Bestemmelse som alt bemærket ikke blot de her omhandlede Bøder, bestemte til et vist Beløb pr. Register-Ton, men ogsaa andre, om hvilke det udtrykkelig er sagt, at „vedkommende“ ifalder dem, jfr. § 24 1ste Stykke, og til disse vedkommende høre ingenlunde altid samtlige de Personer, hvem § 27 paalægger det solidariske Ansvar, jfr. saaledes Lovens §§ 17 og 18, som kun paalægger henholdsvis den tidligere og den ny Ejers at anmeldte Overgang af Ejendomsretten over en Skibspart, saa at i hvert Tilfælde Medejerne ikke have noget at efterleve i saa Henseende, medens § 27 dog gør dem medansvarlige for Bøden. Meningen med Bestemmelsen i § 27 kan derfor ikke være den, at Bøderne for Overtrædelser af Loven i alle Tilfælde skulle paalægges de deri omtalte Personer og kun dem, hvilket vilde stride mod alle fornuftige strafferetlige Grundsætninger; men Meningen maa være en lignende som den, vi genfinde i andre Love, jfr. Lov om Koesukkerafgift 3. Maj 1873 § 43, Lov om Afgift af Brændevinsbrænding 1. April 1887 § 46, Lov om en Aktat 1. April 1891 § 18, at Ejerne eller Bestyrerne hæfte en for alle og alle for en for alle de Overtrædelser over for det offentlige, der begaas i Udførelsen af deres Bedrift. Men spørger man saa igen, hvilken Betydningen er af dette Ansvar, kan det dog ikke fornødtigvis være at forstaa derhen, at Ejerne eller Bestyrerne gøres personlig ansvarlige for Bøderne, saa at de i Mangel af Betaling skulle affone dem, selv om de ikke personlig ere i Brøde. Meningen kan i saa Fald under alle Omstændigheder kun være den, at Bøderne kunne inddrives i deres Formue, jfr. Lov om Bestatning af Koesukker 3. Maj 1873 §§ 41 og 43, som synes at ville udtrykke en hertil svarende Sondring mellem Bøder for Ejernes eller Bestyreres egne Forseelser, som de skulle affone, og andre Bøder for deres Folks Forseelser, ved hvilke i det højeste Mangel paa behørigt Tilsyn kan bebrejdes dem, som kunne inddrives i deres Formue. Og naar nu Lov 13. Marts 1867 § 27 ikke opstiller nogen tilsvarende Sondring, men ganske almindelig siger, at Ejerne m. fl. ere ansvarlige for Bøderne, kan dette kun betyde, at alle Bøder, som ikke frivillig betales, kunne inddrives i deres Formue, selvfølgelig imod at de, for saa vidt som de

maa være istyrbelige, have Rettes til de skyldige Personer. Paa den Maade savne vi imidlertid i Loven en almindelig Udtalelse om, hvem Bøderne egentlig blive at paalægge; men dette Savn afhjælper nærværende Lovforslag, som i Overensstemmelse med almindelige strafferetlige Grundsætninger fastsætter Straffen for hver den i en strafbar Overtrædelse skyldig Person. Over saadan bliver derfor Bøden at paalægge, hvilken Sætning i øvrigt ogsaa findes udtalt i Lov 13. Marts 1867 § 24, 1ste Punktum, hvor det siges, at „vedkommende“ Person ifalder en Bøde af indtil 100 Kr.

At Lovforslaget er blevet staaende ved Bødestrafte for de Overtrædelser af det, der ikke falde ind under den almindelige borgerlige Straffelovs Omraade, er i Overensstemmelse med den gældende Ret. Vel kunne de paagældende Overtrædelser efter Omstændighederne være til betydelig Ulempe for den danske Stat, f. Eks. i Tilfælde, hvor en krigsførende Magts Underjaatter maatte tilsnige sig deres Skibes Registrering som danske; men en saadan kompromitterende Tilsnigelse vil dog som oftest forudsætte en Udsærd, der bringer Handlingen ind under den almindelige borgerlige Straffelovs højere Straffelatter.

At Lovforslaget er blevet staaende ved 4000 Kr. som Bødernes største Maal, skønt Bøden efter Lov 13. Marts 1867 § 24, 2det Punktum, paa indtil 10 Kr. pr. Register-Ton Rumfang vil kunne naa højere op i alle Tilfælde, hvor Skibets Register-Tonnage overfrider 400 Tons, er væsentlig begrundet i, at nævnte Beløb er almindelig borgerlig Straffelovs største Bødemaal, hvis Overfridelse vilde medføre Nødvendigheden af særlige Regler for den overskydende Sums Afsoning.

Til § 63.

I nærværende Paragrafs Affattelse fremtræder den foran berørte Forskel fra Lov 13. Marts 1867 § 22. Ifølge denne straffes enhver Handling af en vis Art, ifølge Lovforslaget enhver Person, som foretager en Handling af en vis Art. Den Handling, der udgør Overtrædelserne, bestaar i selve Forsøget paa at erhverve Legitimation som dansk Ejendom for et Skib, hvilket ikke opfylder Betingelserne for at kunne erhverve den, og Opnaaelsen af det lovstridige Formaal er en kvalificerende Egenstaa ved Overtrædelseshandlingen.

Naar Lov 13. Marts 1867 § 22 betegner Handlingen som gaaende ud paa at tilsnige sig Registrering af et Skib, da har Lovforslaget fundet det rigtigere at omskrive denne